

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorum Concionatorumque Instructioes

Borromeo, Carlo

Coloniae, 1587

VD16 B 6753

De concionatoris officio in suggestu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51263)

Disciplinæ enim cibus, qui populo proponitur, mente propria, quasi stomacho concoctus, vires maiores habet ad omnem sanctam commotionem.

Ne igitur concionator se totum in alienas conciones temere ingurgitet: fatius est eas ex sanctissimorum Ecclesiæ Doctorum Gregorij Magni, Ambrosij, Augustini, Chrysostomi, aliorumque Patrum homilij, sermonibus, & tractationibus confici, & quasi conflare.

Eam quoque præparationem in omni concione, recte explicanda, adhibebit, ut quem deuotionis ardorem ex religiosa diuinarum precum recitatione, sacra celebratione, & pia meditatione, Deo iuuante, conceperit, eundem studiose curet secum suggestum deferre.

De concionatoris officio in suggestu.

ATQUE hæc quidem sunt, ad quæ concionator se paret, antequam suggestum ad concionandum ascendat: quem ubi ascendit, illud in primis breui tacita oratione rursus à Deo precabitur, ut sincerum, castumque sit prædicationis suæ studium, ut nemini noxium, ut & sibi, & omnibus in commune salutare. Hocque etiam summa prece tacitus contédet, ut si fortasse in concionando se vel gloria inani, vel alio vitio

at-

attentari aliquando contigerit; id, & alia omnia, quę aliorum, quàm ad diuinã gloriam, ad animarumque salutem spectent, Deus diuinę suę gratię virtute disijciat, atque planè auertat.

Deinde, quod antiquissimi instituti est, ac nō sine mysterio quidem, salutationem angelicam, non festinanter, nō canorè, sed graui, piaque pronuntiatione, ac genibus flexis, recitabit ad præscriptam verborum formulam, qua Ecclesia sancta vtitur: ita vt ne verbum quidem, vel addat, vel detrahat, vel mutet, quod ab illius instituta ratione diuersum sit.

Si concionatur intra Missarum solēnia, quę ipse celebrat, salutatione angelica non vtetur.

Dum in concione versatur, sibi ob mentis oculos perpetuò proponet, tamquam in aduerso pariete, Christum Dominum, in maiestate iudicantem: qui ab se quoque iam iam villicationis rationem deponat.

Post concionem verò, prout ratio valeditudinis tulerit, antequam cibum capiat, paulisper orabit: sicque quos progressus concionando facere cœpit, eos orando prosequetur: & sic deinceps adiuuabit perpetuo opere sanctitatis, ac voce virtutis.

De